

Folksånger Folkdansar och Folklekar

3: HÄFTET

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL TÄNZE

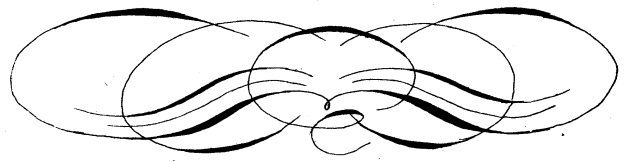
3 es HEFT.

Samtliga i detta häfte förekommande visor äro arrangerade af P.C. Boman.

Liten Kerstins Gröllopp och begrafning. ^{Nr 15} Klein Kerstins Hochzeit und Begräbniss.

Förekommer, jente melodi, i Geyers och Alzetti samling 3de deler, med tillkännagivande att den är upptecknad efter sång i Upland. Den i berörde samling meddelade harmonien är här bibehållen, endast något mera figurerad.

aus Upland.

Moderato.

Sång.

Stall bro der tal te till
 "Liten Ker sten hon är så
 Spricht ein Küm pan mit dem
 Liedlich Ker sten wär noch zu

Piano F.

legato

stall bro der sin, sä gla de lig "För jag li ten Ker sten, skön!
 li ten och ung," sä gla de lig "Hör kan ve te vä ra gull
 Brü der leiv so gar Irew äig kör Giest du mir die Schwa ter, ich
 jung wol und klein gar Irew äig lich 'ne Lust wird die gol de ne

Sy ster din? sä sal ter min jag till hem ne.
 Kro nansä tung." sä sal ter min jag till hem ne.
 bin es Iroh. Mir trach tet das Herz und schmachtel.
 Kro ne är sein. Mir trach tet das Herz und schmachtel.

De sju gullbergen.

Die sieben Goldberge.

Denna folksång meddelas äfven af Herrar Geyer och Afzelius, 3de delen af "Svenska folksvisor" och förmåles vara upptecknad i Upland. Den ättöfjånne melodien är i be-
rorde samling icke harmoniskt behandlad.

Dies Lied soll aus Upland herrühren.

Moderato e ben marcato.

Sång.

Hertig Hil. lebrand' han/ ri... der på/
"Och" hör du, skö. na/ jung fru, med
Her. sog Hil. le. brand' er/ spren... get' us
Und' hör. es scho. ne/ Jung... ter, denn

Piano F.

ri. ka grevens gård, uti/ län. den -
jag säger dig, uti/ län. den -
Grafenschloss hin... ein; im Ge... höl... ze. -
ich sag' es dir, im Ge... höl... ze. =

Och rikas grevens dot... ter för honom ute/
Här du lust att löf ja utaf län... det med
Und' vor ihon ste. het drön... nen ätes Grafen Töch. ter. -
Wol. test ja ver... rei. sen aus dem Län... de mit

stir - Den jag hal' ver tin. gat i min' ung... dom!
nag?" Den jag hal' ver tin. gat i min' ung... dom!
lewi. Ge - freit hätt ich wol in mei. ner Ju... gend.
mir! Ge - freit hätt ich wol in mei. ner Ju... gend.

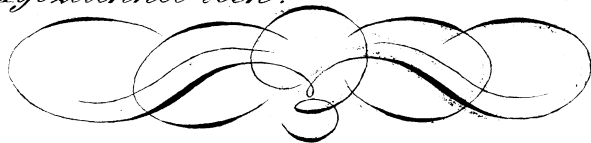
P dolce.

PRÖFNINGEN.

DIE PRÜFUNG.

Denna visa, med sin rörande melodi, förträttligt behandlad i harmoniskt hänseende, återfinnes i 1° delen af Geyers och Atzelii "Svenska folksvisor," meddelad efter traditioner, upptecknade i Westergötthland. Utg. har, med högst obetydlig förändring, bibehållit den Hællnerska harmoniseringen.

Diese rührende Liederweise soll nach Westgöthländischen Überlieferungen aufgezeichnet sein.

Poco lento.

Sång.

Och jung-frun hon gick till sjö...
 Han kas...ta de guld-bar... i hen...nes
 Die Jung-fer die geht am U...ster
 Der gab ihr ein Kett...chen aus pu...ren

Piano-F.

strand, Glöm al drigbart mej! Der möt...te hen...ne en ung a...dels-män.
 Knä: Glöm al drigbart mej! Och mig, sköna jungfru, tro...loj-ven här med!
 rand: Ge...den he Du mein! Da kommt ge...gangen ein statt li...cher Mann.
 Gold, Ge...den he Du mein! So seid Ihr mein lieb...chen und bleibet mir hold.

Me dan lin-den gror u...te på lö...ger ö.
 Me dan lin-den gror u...te på lö...ger o.
 Auf der In-sel da grü...net ein Lin...den...baum!
 Auf der In-sel da grü...net ein Lin...den...baum!

HARPANS KRÄFT.

DIE MACHT DER SATTEN.

Meddelas jemte melodi (dock utan harmonisk behandling) i 5de delen af Geyers och Melin's samling af svenska folkvisor, efter traditioner från Westergötland och Wernmland.

Nach Westgöthländischen Überlieferungen mitgetheilt.

Andante mesto.

Sång.

Piano F.

*Li ten Her... stin hon sit... ter i
Sörjen I för sadel et ter
Und da sil... zel tiel Her... stin im
Klagt Ihr um das Rosslein, dass Ihr*

*lu... ren och grä... ter, Herr Pe... der går på gården, spe... lar och le... ker, Min
sör... jen I häst? et... ter sör jen I att jag haiver et der läst? Min
söl... ter und wei... net, Herr Pe... der geht im Ho... se... sin... gel und spie... let; Mein
scheinet so be... trübt? o... der klagt Ihr auf den Freund und das er Buch gesteht; Mein*

tempo 1°

*hjer te li... ga kär! Min hjer te li... ga kär! I sä... gen migh var för I sör... jen!
hjer te li... ga kär! Min hjer te li... ga kär! I sä... gen migh var för I sör... jen!
lie... bes Herze... lein! Mein lie... bes Herze... lein! Da sagt mir, was thu... et Ihr Bli... gen!
lie... bes Herze... lein! Mein lie... bes Herze... lein! Da sagt mir, was thu... et Ihr Bli... gen!*

colla voce

tempo 1°

p

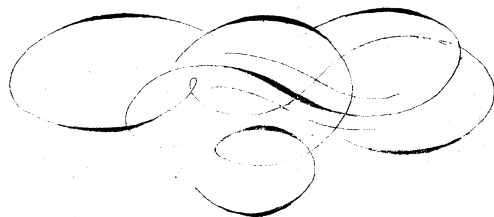
N: 19.

Herr Peders Sjöresa.

Herrn Peders Seefahrt.

Nedanstående folksång är hemtad ur 2de delen af "Svenska Lårsånger" utgifne af A. J. Arvidsson och förmåles härleda sig från Ostergötland. En variant förkommer i 2de delen af Geijers och Alzelius Samling, med metodi, som dock syntes utg. i värde underlägsen den här ur förbrända Samling lånade, hvilken tillvid der ärf ammortunda behandlad.

aus Ostgothland.

Andante moderato.

Sång.

Det var den unga herr
"Och in te dö'r du på din
"Ja bli' ver jag in te på
"Da' war der junge Herr
"Und sterben wisch Du nicht im
"Und sterb" ich dann nicht in dem

Piano F.

Pe der, han gick till fostermodren sin; Han vil... te herr ne
so te säng, ej hel... ler dö'r du i krig; Men ak... ta dig väl för de
sotesäng dö'd, ej hel... ler stau... gen i krig, Nog ak... tar jag mig för de
Pe der, der geht zum Pflegemütter... lein; der mocht... te sie be...
kränknen Bett, auch schrei... nicht laut... ken und Schwert! doch hü... te dich ja vor... dem
traurigen Bett, auch nie durch Lan... zen und Schwert, da' bin ich ge... trost und

frü... ga Inad dö'd han skul... te fö...
böl... jor... na blå, att de ej för... kor... ta ditt lä...!
böl... jor... na blå, att de ej för... kor... ta mitt lä...!
tra... gen; Was soll mein Tod wöl... sein?
Wöl... ten so blau, die da ge... hen i'm brau... sen... den Meer!
hü... te mich wöl, auch nicht zu er... trin... ken im Meer.

De två Konungsdöttrarne.

Die zwei Königstöchter.

Om denna visa, som återfinnes i 3de delen af Geyers och Axelii samling, med melodi (dock utan harmonisk behandling) sådes då, 1816, att den vore en af de mera sällan förkommande, som dock ännu någon gång spörjs af de gamle såsom ett hjärt barndomsminne. Den här meddelade vadera melodien är från Upland och skall vara upptecknad efter en bondustrus sång.

Diese schöne unter den schwedischen Landleutern nunmehr seltener vorkommende Liederweise soll in Upland nach dem Gesunge eines alten Bauerweibes aufgezichnet sein.

Andante con moto.

Sång.

Det vo -- ro de ko -- nung. ga -- dott -- rar två: två
 Så gån -- ga de jungfrur till ko -- nungens gård: två
 "Och, nå -- di ge ko -- nung! vad vi er spörja må:" två
 Da wa -- ren die kö -- ni -- ges Töch -- ter zwei, zwei
 Die wol -- len zum kö -- nig ins gol -- de -- ne Haus, zwei
 "Nun sa -- get Herr kö -- nig, da hören wir es schon," zwei

Piano-F.

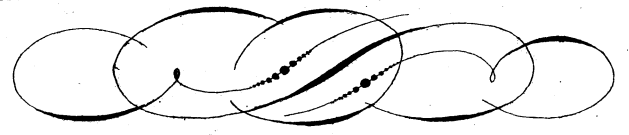
ro -- sor och a -- de -- li -- ga blom -- mor. De blef -- vo bortstul -- na allt medan de va' små. Från
 ro -- sor och a -- de -- li -- ga blom -- mor. Och u -- te för dem själ kö -- nungen står. Från
 ro -- sor och a -- de -- li -- ga blom -- mor. "Bé -- höl -- ves här nå -- gra små tjenste mör i år." Från
 Ro -- sen und a -- de -- li -- che. Blü -- then. Die wir -- den ge -- stol -- len gar Früh als Kin -- de. lein. Aus
 Ro -- sen und a -- de -- li -- che. Blü -- then. Es tritt der kö -- nig wol sel -- ber Irin' aus. Aus
 Ro -- sen und a -- de -- li -- che. Blü -- then. Und wol -- let Ihr Mäg. de, so ge -- bet Ihr uns Lohn! Aus

En -- ge land ä -- ro vi kom -- na!
 En -- ge land ä -- ro vi kom -- na!
 En -- ge land ä -- ro vi kom -- na!
 En -- ge land sind wir ge -- kom -- men.
 En -- ge land sind wir ge -- kom -- men.
 En -- ge land sind wir ge -- kom -- men.

Konung Erik och Spåginnan. König Erich und die Wahrsagerinn.

Förekommer i 2de delen af Geyers och Atzelii "Svenska folkevisor" och förmenas der möjligen antyda Konung Erik XIIe och Dess gemäts död. Den uttrycksfulla, nästan dramatiska, melodien är i berörde Samling meddelad utan harm. bearbet.

Dies. Volkslied beziehet sich, wie man glaubt, auf den Tod König Erich des XII^{ten} und seiner Gemahlinn's.

Andante.

Sång.

Och Ko... nun gen tal... te till Hof... männen två, och den
 Och Hof... männen två för Spä... quinnan stie, och den
 Och hur skall jag kun... na för Ko... nun gen gå, och den
 Der Kö... nig der spricht zu der Knaap... pen um her, Und der
 So öff... net ein Knaap... pe der Kna... der inn Thür, Und der
 Und wie komm ich denn nach Kö... nig es Hof? Und der

Piano F.

un... ga... I mor gon sko len I för Spä... quinnan gå, I
 un... ga... I mor gon skall ni opp för Kö... nun gen gå, I
 un... ga... Jag står dar nu klädd i val... ma ret grä, I
 jun... ge. Göt Mor... gen ja und ruft die Kna... be... rinn her! Doch
 jun... ge. Wöl nach dem Kö... nigs Schlos se fol... ge Du mir! Doch
 jun... ge. Ich tra... ge ein Kleid so dur... kel und grob! Doch

poco lento. *con espressione.* *a tempo.*

bed... jen al... la väl för un... ga Konung E... rike!
 bed... jen al... la väl för un... ga Konung E... rike!
 bed... jen al... la väl för un... ga Konung E... rike!
 be... tet al... le treu für'n jun... gen Kö... nig E... rich!
 be... tet al... le treu für'n jun... gen Kö... nig E... rich!
 be... tet al... le treu für'n jun... gen Kö... nig E... rich!

p colla voce *dim.* *a tempo* *p* *pp*

SORGENS MAKT.

DIE GEWALT DER THRÄNEN.

är i G:s och Afz:u Samling, 1 D, öfverstrifven på den visa, hvares vackra melodi här meddelas och som (sante/ sjelfva visan) lärer tillhöra Westergöthland. Den ursprungliga texten återfinnes under notplanen närmost aecompanjemangel, men derjemte har utg. med anledning af en förträfflig text till samma melodi, i Livs Sorgspel: "Den heliga Bergitta," (2. handl. 17 upptr.), der hennes allredne spåda söners kammar förkunna henne den tredje sørens, Carls, förestående död, trott sig bereda musikvännen en nyutgående meddelandet af melodien i form af duett samt med nysånade text. Den behändl. förkommer på öfversta notpl.:

Die hier folgende Liederweise gehört der Provinz Westgöthland. Der ursprüngliche Text findet sich unter den Notentlinien, der Begleitung zunächst. Indessen glaubt der Herausgeber dem Musikfreunde noch einen Genuss zu bereiten, indem er zugleich die selbige Melodie in der Form eines Duetts mittheilt, wozu der modernere Text, einem Schwedischen Trauerspiele entnommen, über den Notentlinien angegeben ist.

Adagio. *pp*

2 Soprani.

Sång.

Piano F.

Adagio. *pp* *cres.* *Sp*

Liten Bengt är nu englars broder, han kom i himlen in.
 Der sönn, Bengt, som är, se, lig wor änn, Er göng in Himmel ein;

Liten Kerstin och hennes moder de la de gull i bär.
 Lilap-pade på dörren med sin granna små:
 Undtied Kerstin ward ih. re Mut-ter die senkten Gold ins Grab.
 Klöph... ter an die Thü... re mit we... nig Ge... tos.

I just är den sönn som den gode för. Nu jag kom mer, o moder! allt
 Süss ist der Schatz der dem Frommen wird. Sieh da komm' ich, lieb' Mutter! und

Hvem bryter löfven af lilje-träd? Liten Kerstin hon sorjer sin
 Hvem bryter löfven af lilje-träd? Stat upp, Liten Kerstin, tag
 Wer bröcht die Kavel... ge vom Liljenbaum? Undtied Kerstin sie ruft ih... ren
 Wer bröcht die Kavel... ge vom Liljenbaum? Lied Kerstin, so mach' ja das

p dolce *p*

häm ta broder min, ty sorg ty he... ho... nom som sol... ver!
 hol' das Brüder mein, so trau... te... trau... re nicht um den Schatz... ter!

Läs... te... man ur graf. I tröj den e... der al... la da... gar.
 lä... sere i... prä! I tröj den e... der al... la da... gar. Han
 Brau... te... gam her vor. Da tröu... et... Ihr auch al... te tag... tich. Er
 Rie... ?... gö... chen los! Da tröu... et... Ihr auch al... te tag... tich.

Sf *p* *ppp* *pp*

WALDA SWENSKA

Folksånger Folkdansar och Folklekar

4: HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL TÄNZE

4: HEFT.

Samtliga i detta häfte förekommande visor äro arrangerade af J. N. Ahlström.

N: 23

FOLKWISA

från Husby i Dalarne.

(af förut i trycke utgifven)

Tempo giusto.

VOLKSLIED

aus Husby in Dalekarlien

(Nie vorher gedruckt.)

Sång.

Jag un-- nar dig, än-- då allt godt o' gjuf- va en- gel
 Fast du i-- från mig haf- ver gått, är du i hä- gen
 Viel Freud' und Glück, das gön'n ich dir, du süs- ser Er- gel
 Zwar mich ver- las- sen hast du schon, doch ist mein Le- ven

Piano.

fin.
 min!
 Fein!
 dein.

Så tär-- kär jag för kär- le-- ken, jag
 So dank' ich denn für Lust und Lieb, die

nju- til har af dig min vän från denna dag och tid.
 du mir oft ge- schenkt, du Schatz, wor- an mein Herz ge- denkt.

Folkvisa

Folkslied

Andante

Sag gick mig ut en af ton-strand, Jag
Hän la--de hand ut i min hand; Han
Ich wan-del-te an U--fer--rand wol
Die Hän-de drückt er Ko-send mir, und

gick mig ner till stran--den, Der mötte mig en gos-se ung, Han
sad' med tår på kin--den Ach dit du vill, dit vill ock jag, Och
in der Dämm--zung Stun--de, Da grill ein Jüng--ling mir die Hand und
riek' Ich bin der Dei--ne! Wo--hin du gehst, ich fol-ge dir! da

räck-te mig då han--den: Du flicka huld hvar ska vi bo,² Hvar
lyft sjöng af--ton--vin--den; Och månan steg så klar ur skyn; Ur
sprach mit süs--sem Mün--de: Du Mädchen höll, du sag' es mir, In
weh's im dan--keln Hai--ne. Der Mond er-schein in heil-ger Ruhe; mein

ska vi bo på denna jord; på des sa jor--de--lan--den?¹
skyn den skred, men han till lyn; till lyn lopp snabbt som vin--den.
wel-che Ge--gend kie-ken wir? wo wau-en wir im Lan-de?²
Brau-ter Blok dem Dor-le ku, das Bräutchen stand ull--ei--ne.

ORSA-POLSKA.

ORSA-TANZ.

(Den här meddelade texten är af senare hand.)

Die Worte des Liedes gehören einer spätern Zeit an.

Sång.

Så öf-stigt mol-nen på him-len gå Och må-nen mel-lun dem
 Kan-ske en vän i det skö-na land Från må-net nu till mig
 Es zie-hen lin-ster die Wol-ken her der Mond er leuch-tet da
 Viel-leicht aus hei-te-rer Him-mel Ruh da win-ken mir die Ge-

Piano-F.

ly-ser. De gam-la sa-gor jag tän-ker på Om yu-ster natt-mårkret
 bli-kar, Och lä-stud än af de ljut-ra band, Som för-dom vni-lijt mig
 zwi-schen. Da denk' ich oft an das nächt-ge Heer in Moor und Thal und Ge-
 lieb-ten; Die Sel-gen nic-ken mir Fried-en zu dem Wei-ner, ach dem Be-

ly-ser: Mång vil-nad tyo-ker jag stil-la sväf-va, der
 nic-kar. Nög ro-re ro-ligt, som Ein-gel fa-ra, su
 bü-schen; Und vil-len seh' ich die dun-keln Sche-men wo
 trüb-ten. Schön wird es sein, in dem hel-len Rau-me als

sko-gens tär-nor sin brud-drägt vä-va, På mos-sig bädd.
 fri och glad i de rym-der kla-ra, Och se hit ner.
 Ros und Iv-lien das Kleid ver-brä-men der grü-nen Flur.
 Geist zu schwe-ben am Wol-ken sau-me und weit zu schau'n.

FOLKVISAN

VOLKSLÄRD

Moderato.

Sång.

En gång i bredd med mig pres-ten/ skall frå- ga dig
 Pres-ten tar bo-ken fram, spör- jer oss hvar om an,
 Era- gen soll sei- er- lich einst wol der Prie- ster dich,
 Wie es zu ge- hen pflegt, weil so der Prie- ster frågt,

Piano.

om du vill haf- va den ut- val- da vinn-
 sen tar han rin- gen af rö- das te guld.
 ob du mein ch- li- chér Schatz wol- lest sein,
 nimmt er das Ring- lein vom glän- zen- den Gold;

Om du då svi- ker mig, lif- mye- ket gör det mig,
 Sät- ter den på din hand, det är ett lüst- ningsband,
 Wirst du dann un- ge- tau, das ist mir ei- ner lei;
 Steckt es an dei- ne Hand, doan wird's ein E- he- band,

nog lär jag den i- gen som äl- skar mig.
 du lär du bli- ut min ma- ka så huld.
 tan- ge wol klopft nicht mein Her- ze all- ein.
 dann sind wir bei- de ein Pär- chen so hold,

FOLKWISA

FOLKSLIED

Sång

Om da--gen i mitt ar--be--te är du u--ti mitt
Bei Tag, in mei--ner Sorg und Müh, tritt oft dein Bild zu

Piano

sinn. Om nat--ten då jag sol--ver är du u--ti min
mir. Bei Nacht auf mei--nem La--ger da träum' ich stets von

dröm, Om mor--gon, då jag vak--nar, hvem sak--nar jag väl
dir. Und' weist du wen am Mor--gen dein ar--mer Freund ver-

då? jag sak--nar en--da vän--nen som är långt här i--från.
misst? Die Ein--zi--ge Ge--lieb--te die mir--ge--nommen ist.

KLAMPEN.

Uppptecknad i Östergötthland. Se äfven
 Artwidsons Sv. Hornsanger Del. 2. N° 52.

DER KUMPFUSS.

in Ostgothland iudgerzeichnet.

Sång.

Och Kun---ga---son han gån---gar sig till
 Och Kun---ga son han gån---gar sig den
 Der Kö---nigs---sohn der geht wol nach der
 Der Kö---nigs---sohn er schrei---tet wol den

Piano-f

jung---fruns dörr, Och Kun---ga---son han gån---gar sig till
 vä---gen fram, Och Kun---ga---son han gån---gar sig den
 Jung---frau Thür, der Kö---nigs---sohn der geht wol nach der
 Steg hin---an, der Kö---nigs---sohn er schrei---tet wol den

jung-fruns dörr och der står han en stund på lur. Och
 vä---gen fram Der möter han Stötter den gam---le man, der
 Jung-frau Thür, du wei---let er und lau---schet still, du
 Steg hin---an, da na---het ihm Stöt---ter ein grau---er Mann, du

der står han han en stund på lur.
 mö---ter han Stötter---ter den gam---le man.
 wei---let er und lau---schet still.
 na---het ihm Stöt---ter ein grau---er Mann.

pp

MAGDALENA.

MAGDALENA

Upptecknad i Östergöthland. Se älvén Gejers och Alzelii Sv. Follevisor samt Arvidsons Sv. Forn-sänger.

Dies Lied ist in Östgothland aufgerechnet.

Sång.

1. Magdale...na stod i grö...nanlund, När so...len sig hafver rödnat. Och
 2. "Magdale...na gif mig vall...net rent, När so...len sig hafver rödnat. Ty
 Mag...dale...ne stand in grünen Holtz... beim strahlen...den A...bend...scheine. Der
 "Mag...dale...ne du, bring Was...ser mir... beim strahlen...den A...bend...scheine." Rein

Piano

sjelt Gud fir...der till hen...ne kom. Allt ut...i lun...den gröna.
 jag vet in...gen käl...la'ren. Allt ut...i lun...den gröna.
 Herr Gott sel...ber der trat zu ihr, wol tief im dun...keln Hai...ne.
 sind mir nicht die Quel...ten hier, wol tief im dun...keln Hai...ne

WALLWISA.

HIRTENLIED.

från Dalarna.

aus Dalekarien.

Sång.

Jag vill gå vall he...ta dagen all, up...på den långa
 Da...gen är lång ma...gen är sväng wi...te la' mor i
 Mit Schaf und Bock ü...ber Stein und Stock! viel Mülh hab ich zu
 Lang ist der Tag we...nig im Sack! knapp wird die Rost körn

Piano

mä...sen.
 på...sen. (Wallhorn)
 tra...gen. (Bukhorn)
 Ma...gen.

WALLVISA
från
Dalarne.

HIRTENLIED
aus
Dalekarlien.

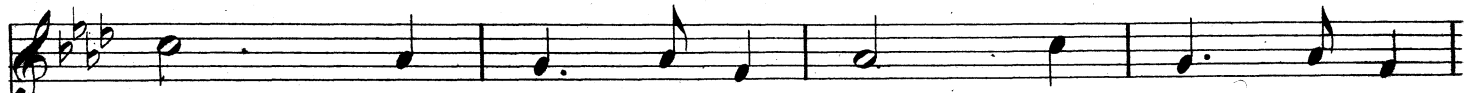
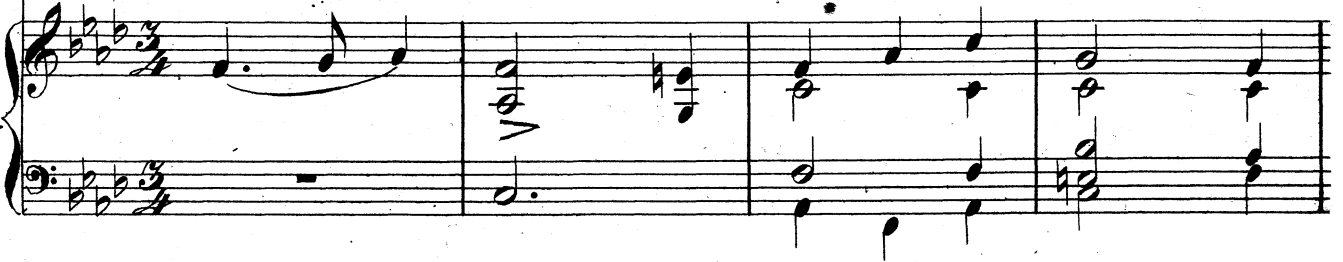
Sång.

Kul...le...ri to...va, Tolf män i sko...ga:

Kul...le...ri to...va, Rie...sen im Wal...de

Piano.

Tolf män ä...ro de tolf svärd bä...ra de,

rie...hen wild um...her tra...gen Schild und Speer,

Svart...ox...en hän...ga de, Skäll...ko, flän...ga de,

Schla...gen die Rù...he todt, brin...gen Mùh und Noth.

Mej vil...le de bort...loc...ka. Kul...teri to...va!

Die wölten mich ver...loc...ken Kul...teri to...va!

f

fz

p